

Itt születtem

Hétfalu

Hétfalu címere

Négyfalu, volt Szecseleváros, a Brassótól 15 kilométerre négy egybeépült csángó-magyar faluból létrejött település ma már megyei rangú várossá nőtte ki magát. Már csak a helybeliek tudják, melyik Bácsfalu, Türkös, Csernátfalu, Hosszúfalu. Földrajzilag, néprajzilag ide tartozik még Háromfalu: Tatrang, Zajzon, Pürkerec. Ez összesen ugye hét. Hétfalu a gyűjtőneve annak a hét barcasági csángó-magyar falunak, amelyek lakosai a történelem forratakában igyekeztek megőrizni önazonosságukat ebben a különleges világban, amelybe a Kárpát-kanyar összezárt magyarokat, szászokat és románokat.

A hétfalusi csángó falvakat még az Árpád-korban alapították. Orbán Balázs szerint „Hétfalu István korában a Székelyföld kiegészítő része volt. A XI. században e vidék védelmére besenyő népet telepítettek. Barca, Törcs, Tömös, Zajzon, Tatrang és Brassó patakok neve besenyő eredetű.” Az ide telepített magyarok, besenyők és székelyek az ősei a hétfalusi csángó-magyaroknak.

A csángó név jelentése a „csángálásból” származik, de ez nem kóborlást jelent, mint ahogy sokan állították. A majdnem ezer évig egy helyben lakó népre sehogy sem illik a „kóborlás” elnevezés. „Csángálni nálunk azt jelenti: csengetni, a veszedelemtől hírt adni.” A közösség emlékezete a környék több lármafájának az emlékét is őrzi.

Első írásos emlékünknél I. Lajos király 1366-ban kelt adománylevele.

Hétfalut megviselte a történelem, hisz valamennyi, Erdélybe bezúduló sereg felprédálta: török, tatár, moldvai, havasalföldi, orosz. Nem csoda, hogy a felhalmozódott keserűség arra ösztönözte az itteni magyarságot, hogy tömegesen vegyen részt az 1848-49-es szabadságharcban a 126. honvéd zászlóaljba tömörülve.

A hétfalusi magyarok többsége evangélikus, de

Az evangélikus egyház iskolaépülete

van katolikus és református egyházközségünk is.

Minden falunak külön iskolája volt. Jelenleg Négyfaluban 8 óvodában, 5 általános iskolában, 1 középiskolában (Zajzoni Rab István) van magyar nyelvű oktatás.

Az 51 csángó 1848-as vértanú emlékműve

**Ezüst úrvacsorakelyhünk
Hunyadi János
adománya**

Szent
Mihály napi
ünnepség
Négy-
faluban

A menyecskék
kontyát csepesz
díszítette.

Híres szülöttünk Zajzoni Rab István néprajzi író, költő és Istók János szobrászművész, a budapesti Bem- és a Széchényi-szobor alkotója.

Hétfalu nemzetiségi arányai folyamatosan változtak: a XIX. századig magyar többségű volt, a XX. század elején a románok száma megközelítette a magyarokét, az 1992-es népszámlálás adatai szerint a magyarok száma 11 043, a románoké 25 171, a szászoké mindössze 117.

A lakosság alapfoglalkozása a földművelés volt az erőltetett iparosításig. Szötteseinket a XIX-XX. század fordulóján Európaszerte keresték, gazdag hímestojás-mintakincsünknek csodájára jártak a néprajzkutatók. A hétfalusi íróasszonyok mintegy 150 mintát ismernek: „Hétfaluban az a szokás, írva szép a piros tojás”.

Mellboglár
– kőöntő

Szászos viselet
és írott tojások

A csángó női népviselet két féle, az egyik az ősi hámosrokolya, melynek eredetét a honfoglalás korából származtatják, a másik egy szászosabb változat. A kőöntő (mellboglár) és az öv, a gazdagság jelei voltak. Az ünnepi viselet darabjai: gyolcsing, lájbi, alsó szoknya, felső szoknya, kötény, hímzett kézelő, kőöntő, öv, menyecskeszalag, gyökérqöngy, szalagok.

A borica az egyetlen fennmaradt hétfalusi csángó férfikörtánc. Régen aprószentek napján egész Hétfaluban járták, ma már csak Háromfaluban honos.

Köpe Ilona tanító néni és tanítványai a négyfalusi G. Moroianu középiskolából.